

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

274. An quando decimæ sunt sæcularibus in feudum datae, cognitio
pertineat ad iudicem sæcularem? Et an hæc cognitio decimarum sit causa
mistri fori, ita non solum iudex laicus, sed etiam Ecclesiasticus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](#)

2. Mihi vero magis placet opilio Azorij part.1. lib.7.c.36.q.6. assertentis, hanc causam solum coram Iudice Ecclesiastico tractandam esse; quia ortum habet ex iure decimorum quod ius ecclesiasticum, ac spirituale est; non autem civile, & profanum: sententiam tamen Germanij quam etiam sequitur Moneta de decimis, q.8.c.1.n.17. est probabilis: opinionem vero Couarruias minimè sequendam esse existimo.

RESOL. CCLXXIV.

An quando decima sunt facultibus in feudum date, cognitio pertineat ad indicem facultarem?
Et an hoc cognitio decimorum sit causa mixti fori, ita ut non solum index laicus, sed etiam Ecclesiasticus possit causam definire? Ex part. 1. tract. 2. Ref. 91. alias 90.

Supr. hoc in Res. seq. & §.1. A Ffirmatiuè respondet Couarruias practic. q.9.cap.35.num.2. Rebusus tract. de decimis 279. Tertia quaf. 10.num.39. & alij penes ipsos.

2. Sed merito supradictam sententiam refellit Azorius p.1.lib.7.cap.26.quaf.3. Facundez Praecept. lib.3. cap.5. n.5. & alij penes ipsos. Et ratio est: quia feudum ipsum adhuc ex iure decimorum oritur, quod est Ecclesiasticum: neque priuilegium percipiendi decimas extendi debet ad cognitionem causa, nisi id exprimatur. Ad authoritatè vero Couarruias & Rebussi, respondeo cum Suato de relig. tom. 1. lib. 1. de diuino cultu, c.38.n.16. illos, & alios, quos ipsi referunt, esse caute legendos: quia plus, quam oportet, inclinant in fauorem facultatum Principium.

3. Notandum est tamen cum Moneta de decimis, c.8.q.1.n.15. circa finem, quod si opinio Couarruias, & aliorum estet vera; tamen adhuc posset non solum laicus, sed etiam Index Ecclesiasticus decimorum causam definire: quia non censetur Summus Pontifex, aut Ecclesia, ius decimandi laicos concedentes, eiusdem iuris cognitionem, alias sibi de iure competentem, nisi alius in contrarium appearat, a se in dubio abdicare voluisse. Esset igitur in tali casu cognitione decimorum, causa mixti fori: quod ego non approbo: quia, ut diximus, talis cognitione spectat solum ad Iudicem Ecclesiasticum, modo, quo supra.

RESOL. CCLXXV.

An quando decima nomine feudi fuerunt Principibus, vel aliis facultibus collata, eorum exactio, & lites pertineant ad indicem Ecclesiasticum?
Et quid circa hoc in aliis quatuor casibus in fine huins Resolutionis decisus? Ex part. 3. tr. 1. Ref. 50.

§.1. A D judicem laicum spectare tenuerunt Ioannes Rupel, lib.1. forens. infit. c.25. Guilielmus de Benedict, ad cap. Raynuitus, de testam. verb. si absque. Cassaneus in conf. Burgund. §.6.n.350. & Couarr. pract. q.9.c.35.num.2.

2. Sed hanc sententiam ego impugnai in alio tract. de imm. eccl. Ref. 91. & nunc iterum impugno; quia licet decima sine in feudum date, nihilominus ipsum feudum ex iure decimorum oritur, sed ius decimorum Ecclesiasticum est. Ergo &c. Concedo tamen prædictis Doctoribus, quod si decima authoritate Romani Pontificis in Principes translatæ sunt contra dictu permutationis, videlicet qua ipsi Principes eas re alia, vel maioris estimationis, vel pretij, & utilitatis vel equalis compensant, in hoc, inquam, casu, causa decimorum spectat ad indicem laicum; quia ratione

permutationis legitimæ factæ, Principi debentur decimæ, & Ecclesia suum ius integrum retinet in re, cum qua decimam permutavit, & separat in quam fuit decima subrogata. Et hæc omnia docet Raphaël de la Torte in 2.2.D.Thoma, tom. 2. q.87. disp. 8.n.4. ubi etiam n.5. negat causam decimorum spectare ad indicem laicum in his casibus. Primo, quando laici coguntur a clericis solvere decimam contra præscriptionem; vel consuetudinem, cuius initium non extat. Secundo, quando quæstio est facti, non iuris, puta an Petrus soluerit decimas debitas, vel non; siue solvenda potius à Petro, quam à Paulo, etiam quando agitur contra quenpiam propter decimas furto sublatas, vel retentas. Tertio, quando laicus conductor decimæ init cum clero pactum, ut coram ciuili iudice conueniri possit. Quarto, quando causa agitur contra laicos fures de fructibus decimam solvendis, redendisve, non de ipsis decimorum iure seruando, & & tuendo. Et in his etiam casibus causam decimorum contra Couarruiam spectare ad indicem Ecclesiasticum tenet etiam nouissime Adamus Tannerus in 2.2.D.Thom. disp. 5.q.3. dub. 2.n.40.

RESOL. CCLXXVI.

An index laicus possit cognoscere de causis decimorum, si Clerici illas petant a laicus, qui præscriptione, & consuetudine immemorabili eas nunquam soliti sunt per solvere? Ex part. 1. tract. 2. Ref. 92. alias 91.

§.1.

A Liqui affirmatiuè respondent, vnde afflunt, in tali casu licet ipsos laicos causam istius litis ad forum facultare deducere: & ita docet Couarr. pract. q.9.cap.35.num.2.var. resolut. lib.1. c. 17. num.19. & alij.

2. Sed negatiuam sententiam proflus affirmandam esse censeo cum Fagundez Praecept. lib.2.cap.5. num.8. Azorij part. 1. lib.7. cap.36. quaf.4. & alij, Quod si aliqui Principes sententiam Couarruiam in praxi obseruant, dicendum est, illos hoc efficer ex aliquo priuilegio Summorum Pontificum. Sed an reuerat ita sit, ipsi videant.

RESOL. CCLXXVII.

An colonus laicus Religiosorum pro sua portione colonica teneatur solvere decimas?

Et quid dicendum est de priuilegio exemptionis decimorum concessio Societati IESU à Gregor. XIII. de quo gaudet nostra Religio?

Et aduertitur, quod si in aliqua Provincia Moniales, Regulares, & eorum coloni solvant decimas, hoc forsan euenerit, quia Episcopi obtinuerint aliquod Breue Pontificium revocatorium dictorum priuilegiorum secus minime tenentur? Ex part. 3. tractat. 1. Refol. 23.

§.1.

S Vprà dictum est de gabellis, nunc dicimus Supr. in Rd. Tamburinus de iure Abbatum, tom. 1. disp. 15. qu.18. que hic dicitur. Sed prædictum est de gabelli de iure monachorum, prima dictio tituli habet. Ref. signatur in 100. 7.tra. 1. Ref. 230.

Sed contraria sententiam ego teneo cum docto